

**בית המשפט המחויז בטל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים
אזרחיים**

עש"א 18-10-48996-כלב ואח' נ' בן אורי 1973 חברה לעבודות ציבוריות ובניין בעמ'

לפני בבוד השופט לימור בייבי

המעוררים:

1. מזל כלב
 2. משת שור
 3. ורדה שור
 4. איתה קלנטיק
 5. ארז קלנטיק
 6. ארון קלנטיק
 7. אברהם עוזיאל
 8. רחל עוזיאל
 9. מאיה דוידאן
 10. אילן דוידאן
 11. גועה גולדשטיין
 12. ארתור סרמיינקוב
 13. טטיאנה סרמיינקוב
 14. יפית שמואלי
 15. מאיר עלימת
 16. אורנה עליימת
- על-ידי בא-כוּחַם - עורך-חין איתמר כהן ואסף לוי

ג ג ז

בן אורי (1973) חברה לעבודות ציבוריות ובניין בעמ'

המשיבה:

פסק דין

- 1
- 2 לפני ערעור על פסק דין של המפקחת הרכירה על רישום המקורען בחולון – הגב' דוגנית קציר –
- 3 בדין מיום 17.9.18 בתיק מס' 4/59 – במסגרתו נדחתה תביעת המעוררים לאשר ביצוע עבודות
- 4 בבניין נשוא הערעור אשר מטרתן חיזוק הבניין מפני רעידות אדמה ואשר כוללת גם הרחבת הדירות
- 5 והקיימות והוספת דירות חדשות לבניין, ובכלל זאת הריסת דירה אחת בבניין והקמתה מחדש
- 6 במקום אחר, וחייב לפיה סעיף 5א לחוק המקורען *(盍יזוק בתים משותפים מפני רעידות אדמה)*,
- 7 תשס"ח – 2008 (להלן: "חוק החיזוק") וכן על חתימתה במסגרתה נדחתה את בקשה המעוררים
- 8 לממן פסק דין מתחמת העדר הגנה והתייכבות על ידי הנتابעת (המשיבה כאן).
- 9
- 10
- 11

**בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעראים
אזרחיים**

עש"א-18-10-48996 כלב ואח' נ' בן אורי 1973 חברה לעבודות ציבוריות ובניין בעמ'

1

מבוא:

2 1. הבניין נושא הערעור הינו בניין ברכוב פיר קינג 11 בחולון, הידוע גם כגוש 6049 חלקה 370
 3 (להלן: "הבניין" או "הבית המשותף").
 4

5 2. בית המשותף 10 יחידות, כאשר המערערים הינם בעלייהם של 9 מותוקן (חלוקת משנה 10-2)
 6 (להלן: "רוב בעלי הדירות" או "המערערים").
 7

8 3. המשיבה היא הבעלים הרשות של יחידה (מסוג מחסן) בשטח של 7.82 מ"ר בקומת הקרקע
 9 של הבניין, הידועה בחלוקת משנה 1 (להלן: "היחידה").
 10

11 4. בחודש מרץ 2015 נערך ונחותם הסכם בין רוב בעלי הדירות (כהגדתו לעיל) לבן חברת אילנות
 12 חולון תמי"א בע"מ פיתוח בע"מ (להלן: "היזם") לביצוע עבודות לחזקת הבית מפני רעידות
 13 אדמה, חוספת מעליות, פרוסות וחניות וכן לשיפוץ הבית והקמת מマイדים. בתמורה לביצוע
 14 העבודות האמוראות, היסכים רוב בעלי הדירות להעיר ליזום את זכויות הבניה הנותרות
 15 לבניית דירות חדשות על גג הבניין ובגובה המפולשת והכול בכפוף להוראות תמי"א 38 (להלן:
 16 "ההסכם").
 17

18 5. על פי הנטען בכתב חתיבעה, ניסיונות רוב בעלי הדירות לאייר את בעלייה הרשותים של
 19 היחידה או נציגיה לשם קבלת אישורם לביצוע העבודות דלעיל בבניין, ולרבות, באמצעות
 20 התכתבות עם מי שלכורה ייצג את המשיבה, עוזי יעקב בטש, לא צלחו. אקדים ואצין, כי
 21 במסגרת תגובה שהזגשה לכבי המפקחת מטעם עוזי בטש ביום 4.7.18, הודיע עוזי בטש כי
 22 הוא אינו מייצג את המשיבה וכי, ככל הידוע לו הזכויות בדירה החוברו מעת המשיבה ואין
 23 עוד בבעלותה.
 24

25 עד נטען, כי מבירורים שערך בעלי הדירות, עולה, כי למעט דירקטורי אחד של המשיבה,
 26 שהינו אף בעל מנויות בה – חיה אורי צדיק, יתר מנהלית של המשיבה הלוויו לעולמו. על מנת
 27 למנוע את עיכוב הדיון בתביעה ולמען הסדר הטוב המכיאו המערערים, העתק כתב חתיבעה
 28 והזמנה לדיןthon לכתב חתובת חרושמה של המשיבה בראשות החברות וחון למענו של מר צדיק
 29 הניל (וכראית), צורף בכתב חתיבעה אישור מסירה בצוירף תצהיר מושר חתום בפרט
 30 לעיל.

31 6. חرف האמור, לא הוגש כתב הגנה מטעם המשיבה וכן לא התייצב איש מטעמה לשני הדיונים
 32 אשר התקיימו בפני כבי המפקחת ביום 14.5.18 וביום 20.6.18.
 33

**בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעורורים
אזורים**

עש"א-18-10-48996 כלב ואח' נ' בן אורי 1973 חברה לעבודות ציבוריות ובנייה בעמ'

1

7. יצון, כי לאחר שלא הגישה המשيبة כתוב הגנה,agiiso המערירים בקשה למתן פסק דין
3 בחדר הגנה. בהחלטתה מיום 28.3.18 קבעה כי המפקחת כי המבוקשת תמציא לשכחה את
4 תוכנית עבודות הרלוונטי, אך לא הכרעה בבקשתו לגופה.

5

8. במסגרת תחקיך לפני כב' המפקחת, הוחכר על ידי המערירים כי לצורך ביצוע עבודות החיזוק
6 האמורויות, נדרש - בין היתר - הריסתה של היחידה(חלוקת משנה 1) והעברתה למקום אחר
7 בקרקע, אף הוא ברשות המשותף. יתרה מכך, הוחכר כי ככל שלא תירש היחידה ותועבר
8 למיקום אחר, לא ניתן יהיה לפעול את תוכנית החיזוק. במקרה, התחייב היטם כי לשם
9 הבטחת זכויותיה של המשيبة בדירה, התקופת הבינוי עד לבנייתה מחדש, יפקיד ערביות,
10 ככל שייקבע עיי' המפקחות, וכן, חוזהה, כי במסגרת העבודות יוגדל מידותיה של היחידה
11 שתיבנה חלף היחידה הנוכחית.
12

13

9. לאחר שעינה בחומר המצו依 בתיק ובפרוטוקולי הדיונים, ניתן על ידי כב' המפקחת פסק דין
14 ביום 17.9.18 - הוא פסק הדין נשוא העורר.

15

10. במסגרת פסק דין, דחתה כי המפקחת את עתירות המערירים וקבעה כי בנסיבות העניין
17 אין להתריר ביצוע עבודות החיזוק האמורויות. פסק דין זה של כב' המפקחת מושתת על שני
18 עיקרים -
19 ראשית, קבעה המפקחת, כי אין בידה הסמכות לאשר ביצוע העבודות. לעניין זה, קבעה כי
20 המפקחת כי סמכותה בהתאם לחוק חיזוק הינה באשר למספר תביעות מוגדרות ובכללן -
21 תביעה לחיזוק הבניין בלבד (לפי הוראות סעיף 3 לחוק החיזוק), תביעה לחיזוק תוך תוספות
22 בנייה (לפי הוראות סעיף 4 לחוק החיזוק), תביעה לחיזוק תוך תוספת דירות (לפי הוראות
23 סעיף 5 לחוק החיזוק) ותביעה להריסת הבניין ובניתו מחדש (לפי הוראות סעיף 5אי לחוק
24 החיזוק). בקשר זה מדגישה כב' המפקחת כי סמכותה מושתת גם באשר לביצוע עבודות
25 בקניינו הפרטי של אחד מבני הדירות ואולם, לדידיה, מדובר רק במקרים הנכוב בסעיף 5אי'
26 לחוק החיזוק, קרי במקרה בו מדווחה בהリストת הבניין והקמוו מחדש ומשכק, אינה ברת
27 סמכות לדון בתביעה נשוא הדין במסגרת התוכנית יביא להリストת דירה אחת בלבד,
28 ולא חリストת הבניין כולה. כיוון שכך, קרי - בהעדך הסכמה המפורשת של המשيبة ובשים לב
29 להוראות חוק החיזוק, סברה כי המפקחת כי אין בידה הסמכות לאשר ביצוע העבודות
30 האמורויות.
31
32

**בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים
ازרחאים**

עש"א 18-10-48996 כלב ואות' נ' בן אורי 1973 חברה לעבודות ציבוריות ובניין בעמ'

שנית, קבעה כב' חמקחת, כי לאigosם של דברים, לא מתקיים תנאי השוויון בין בעלי הדירות
בבניין וזאת הן הואיל ובמסגרת המוכנית נדרשת הרישה והעתקה ממיקומה של יחידת
המשיבת בלבד ולא של הדירות האחרות והן באשר להיקף ואופי עבודות ביתר הדירות
בבניין – היכולות ביצועו נוספת הקיימות, ולרובות הקמת מרפסות ומרחבים מוגנים
וזאת, בשעה שתוספות כאמור אין מתווסףות ליחידת המשיבת.

11. על פסק דין זה של כב' חמקחת הוגש העערור לפני.

טענות בערעור בחלוקת האגוז:

12. אפתח ואצין כי המשיבת לא הגישה עיקרי טיעון בערעור ומשכך, בפני בית המשפט עדות
המערערים באשר לפסק דין של כב' חמקחת וטו לא.

13. **טענת המערערים**, שגתה כב' חמקחת כאשר קבעה כי אין לה סמכות לאשר את ביצוע
העבודות, שכן לדודם קביעתה אינה תואמת את לשון הוראות חוק החיזוק וחוק המקראין.
המערערים מושיפים וטוענים בהקשר זה, כי בהתאם לפסיקת בהם"ש העליון, יש לפרש את
סמכותו של מפקח על רישום המקראין באופן נרחב וזאת בשים לב לתכליתו ומטרתו של
חוק החיזוק. כך נקבע, כי המפקח על רישום המקראין מוסמך להורות על צווי הרישת, וכן
כי הוא אף מוסמך לדון בשאלות קנייניות, בעת הצורך.
14. טענות כב' חמקחת ולפיה, הוראות חוק החיזוק אינן מאפשרות הריסת יחידה
אחד, אלא רק היסטו של הבניין כולל, מהוויה פרשנות מוצמצמת המחייבת את מטרות חוק
החיזוק וגורמת לתוצאה שאינה מתקבלת על הדעת.

15. כמו כן, טוענים המערערים, כי שגתה כב' חמקחת כאשר קבעה שלא מתקיים תנאי השוויון
בין בעלי הזכויות במבנה. בהקשר זה טוענים המערערים כי מהינתן שלא ניתן (זכוניות)
להרחיב מחסן באמצעות הוספה ממ"ד ומרפסת, הרי שדווקא הריסתו של המחסן ובנייתו
חדש בשטח גדול יותר תוקן השבחתו, היא שיווצרת שוויון בין כלל בעלי הזכויות.

16. המערערים מושיפים וטוענים, כי שגתה כב' חמקחת באשר לא נעתרה לבקשתם לקבלת פסק
דין בהדר הגנה וזאת, לאחר שלא הוגש כל כתוב הגנה מטעם המשיבת ואך גורם מטעמה לא
התיעצב, פעמיים, לדיןinos והכל משאין חולק כי בוצעה למשיבת המכואה כדין. לטענתם שומה
היה על המפקחת ליתן פסק דין בנסיבות אלו הואיל ומחדליה של המשיבת נובעת חזקה כי
המשיבת ויתרה על זכויותיה או למצער זנחת את טענותיה בעניין זה.

**בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוירים
אזרחיים**

עש"א-18-10-48996 בלב ואח' נ' בן אורי 1973 חברה לעבודות ציבוריות ובניין בעמ'

1

2

3

4

דין והברעה:

5. 14. אקדמי אחריות לראשת, לאחר ששקלתי את טיענות המערערים, הנוי מוצאת לקבל את
6. הערעור ולהן יפורטו טעמי.

7

8. 15. חכראטי כאמור, אדניה ראשית בחכראה בנושא סמכותה של המפקחת בכל הנוגע לחוק
9. החזוק.

10. קודם אפרוט קביעותי בנושא זה, הנוי מוצאת להקדים ולעיצין כי אמנס המשيبة לא התויבתה
11. לדין בפני המפקחת כמו גם בערעור ואף לא הגישה כתוב הגנה בתביעה או עיקרי טיעון בערעור
12. ואולם, הайл ושאלת הסמכות העניינית חינה שאלת שומה על בית המשפט להעלות
13. מירומתו, מミילא איינו סבורה כי יש במחדריה אלו של המשيبة, כדי להוביל לאינו הצורך
14. לבדוק בנושא.

15. 16. לגופם של דברים, בנושא הסמכות הנוי סבורה כי למפקחת הסמכות, בהתאם לדין לדין
17. בתביעה המערערים כפי שהונחה לפניה.

18. 19. נקודת המונא לדין בעינויו, הנוגע לסמכתה של המפקחת על רישום המקrukין, חינת
20. בחוראת סעיף 72 לחוק המקrukין, תשכ"ט – 1969 (להלן: "חוק המקrukין"),
21. הקובעת את גדר סמכותה של המפקחת על רישום המקrukין ובכלל זה, קובעת בסעיף 72(א)
22. לחוק המקrukין, הרלוונטיות לעניינו כי:

23. 24. (א) סכsoon בין בעלי דירות בבית משותף בדבר ומויותיהם או חותמתיהם לפי חוק
25. המקrukין ימיוק מתיים משותפים מפני רעדות אדמה, המשס"ח-2008 ... יכילע בו
26. המפקח.

27. 28. לשון החוק, לכארוח איננה מגילה את המפקח לדין רק בתביעות המפורשות כתבן וכלשונו
29. בחוק החזוק, אלא שסמכותנו מושתרעת באופן רחב על **בל** תביעה הנוגעת לזכויות או חבות
30. של בעלי הדירות בבית המשותף לפי חוק החזוק.

31. 32. בהתאם לשון החוק, וכן, תוך פרשנות חוק החזוק בשיס לב לタルית החקיקה, פורשה על
33. ידי בית המשפט העליון בחרכה סמכותו של המפקח על רישום המקrukין לדין בתביעות
הנוגעות לחוק החזוק בצורה נרחבת. בהקשר זה, פתח בית המשפט העליון והפנה לכך

**בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים
ازוריים**

עש"א 18-10-48996 כלב ואחרי ני בן אורי 31973 חברה לעבודות ציבוריות ובנייה בעמ'

1 שהעברת הסמכות למפקח והפחיתה הרוב הזרוע בחוק המקורען לקבלת החלטה בנוגע
2 לביצוע עבודות ברכיש המשותף, נועד להקל על הליך חיזוק הבעות המשותף מכוח תמי"א 38
3 והכל מתייחס הכרה לצורך הציבור החשוב שבחזוק בתים משותפים ושיפור עמידותם פנוי
4 ריעית אדמה. בהתאם לתקנות חקיקת, חסיף בית המשפט העליון וקבע כי סמכותו של
5 המפקח על המקורען תפוש באופן נרחב כך שתחול גם על קביעות בנושאים קנייניים וגם
6 על קביעות הנוגעות לאופן ביצוע עבודות החיזוק.
7 כך, בפסק דין בעניין רוט ע"א 3700/15 אילי רוט מילענן (27.6.16), נקבע על ידי בית
8 המשפט העליון כי המפקח על רישום המקורען מוסמך להכריע ולקבוע גם בנושאים
9 קנייניים הקשורים בחוק החיזוק ובכלל זה הינו מוסמך להורות על העברת הזכויות ביחסות
10 הנוספות הבנות לבעליות היזם וזאת, לאורנה בכך לחוראות סעיף 5(א) לחוק החיזוק
11 הקובעת כי אלו ירשמנה על שם של בעלי הדירות המקוריים בבית המשותף.

12 בהקשר זה נקבע על ידי בית המשפט העליון בפסקה 24 לפסק הדין כי :
13 "הנה, בענייני, לשון סעיף 22(א) לחוק המקורען מלבד - בצללה חד-משמעית - על הענקת
14 סמכות יי'ודית למפקח לדון בכל סכסוך בין בעלי דירות בבית משותף, בדרכו זכויותיהם או
15 חובותיהם, הנבע מחוק החיזוק. אך בשונה של סעיף 5 לחוק החיזוק כדי לסתור מסקנה זו.
16 למען הסדר הטוב יבחר, כי סעיף 5(א) אינו עוסק בענייני סמכות ולאין בו כדי למתוך
17 בטענות המשפטורים בטענה זה ולהבדיל - אולי, ובלי לקבוע מסמאות - בשאלת המהותית
18 העולה מתחיינם, דהיינו, למי שייכות זכויות הבעלות בדירות החדשנות שתיבנינה, אם
19 תיבנינה, בبنيין)".
20

21 וכן, בהמשך בסעיף 28 לפסק דין :
22 "לסיום, סמכותו הענימית של המפקח קבוצה בסעיף 22(א) לחוק המקורען, והוא חלה על
23 כל סכסוך הנוצע לזכויות וחובות של בעלי דירות בבית המשותף לפי חוק החיזוק. משותבנט
24 המשפטורים נגעת לזכויות ביחס לדירות החדשנות, אם תיבנינה, מכוח תמי"א 38 ובהתאם
25 לחוראות חוק החיזוק, חריל שהמפקח מוסמך לדון בה".
26

27 זאת ועוד, ברא"א 14/1002 דב שומרוני נ אוחד קופמן (9.7.14) אף נקבע על ידי בית המשפט
28 העליון מפי כב' השופט ברק-ארוז כי : יש מכנותו של המפקח אינה מוגבלת רק לאישור עצם
29 הוראות החיזוק והוא משתרעת גם על האישור של אופן ביצוען".
30

31 משותנו האדנים לפרשנות - ובכלל זה לשונו הנරחבת של סעיף 22(א) לחוק המקורען, כמו
32 גם הפרשנות הנרחבת אשר ניתנה לסמכוונו של המפקח על רישום המקורען, בכל הנוגע
33 לחוק החיזוק - אפונה לבחינת הוראות חוק החיזוק ובמיוחד לחוראות סעיף 5(א) לחוק
34 החיזוק, בו לטעמי ניתן למצוא אסנזה לסמכוונות לדין בתביעה נשוא הערעור.

**בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים
אזורחים**

עש"א 18-10-48996 כלב ואח' נ' בן אורי 1973 חברה לעבודות ציבוריות ובניין בעמ'

1

כך סעיף 5א' קובע כדלקמן:

"א. נ) ביצוע עבודות ברשות המשותף שטרורה הritisת בנייה קיים והקמתו מוחדש בהתאם לתוכנית חיזוק, טען החלטה מראש של כל בעלי חיזוק; ואולם לשאי המפקח, אף אם לא התקבלה על כן החלטה מראש של כל בעלי חיזוק בביית המשותף, לאשר את ביצוע העבודה, על פי תביעה של בעלי חיזוק שבמועד הגשת התביעה היו בבעלותם ארבע חמשיות מהחיזוק בביית המשותף וארבע חמשיות מהרכוש המשותף היו צמודות לדירותיהם, ובלבך שנותן לכל בעל דירה כבית המשותף הזדמנות לטען את טענתו; בהחלטה כאמור ישקול המפקח, בין השאל, את הנسبות המינימום שהריסת דירתו של בעל דירה המתנשא למבצע העבודה כאמור והשלבותיהם; הוראות סעיף 5ג) ו-ה) יחולו לעניין זה, בשינויים המחויבים." (הדגשה שליל- לב.)

12

קרי, סעיף 5א' מפנה למפקח על רישום המקרקעין הסמכות לדון בתביעה לביצוע עבודה הכוללת, בין היתר הריסתו והקמתו של בניין. באשר לסמכות זו, נקבע על ידי כב' המפקחת כי הסעיף זו רק בהריסת הבית המשותף יכול ולא בהריסת חלקים ממנו. פרשנות מצמצמת כאמור, אין בידי לקבל.

17

ראשית, יש ליתן חזות לכך שהחוק אינו מדבר על הריסת "הבית המשותף" או ה"בית" אלא שהוא מדבר על הריסת "בנייה". עיון בחוק החיזוק כמו גם בחוק המקרקעין, מעלה כי אין במסגרתו האדרה למונח "בנייה". כיוון שכן, הנני סבורת כי לצורך פרשנות הסעיף, ניתן לפנות להגדרות חוק התכנון והבנייה, תשכ"ה – 1965, שהוא חוק משיק לחוקים האפוריים, שם מוגדרת חミלה "בנייה" בסעיף 1 לחוק כדלקמן:

"בנייה – כל מבנה, בנין או אבן ובין שהוא בניין ביטון, טיט, ברזל, עץ או כל חומר אחר, לרבות –

- (1) כל חלק של מבנה כאמור וכל דבר המוחבר לו חיבור של קבוע;
- (2) קיר, טוללת עפר, גדר וכיוצא בה אלה הנדרים או תוחמים, או מזעים לנדר, או לתחומים, שטח קרקע או חלל"; (הדגשה שליל- לב.)

בהתבסס על כל האמור, הנני סבורת כי את המינוח "בנייה" הקבוע בסעיף 5א' ניתן לפרש גם באופן חל על חלקים מהבירות המשותף ולאו דווקא כל הבית המשותף. בהתאם סבורתי כי ניתן לפרש את הוראת סעיף 5א' (א) לחוק החיזוק כמשמעות סמכות למפקחת אף לדון בתביעה הנוגעת לביצוע עבודות חיזוק הכוללות הריסת יחידה קיימת – המהווה חלק מהבירות המשותף – והקמתה מחדש, כמפורט על ידי המערירים. הנני מוצאת לציין כי קביעה בדבר סמכות כאמור אף עולה בהרמוניה עם הוראות חוק החיזוק, המונota למפקח הסמכות הכה

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים
אזרחיים**

עש"א-18-10-48996 כלב ואח' נ' בן אורי 1973 חברה לעבודות ציבוריות ובניין בעמ'

1 ממשוערת ונורחתת לדון בתביעה הנוגעת להריסטת כל הבית המשותף ומשכך, ניתן לומר אף
2 מכך וחומר, כי קיימת לו הסמכות לאשר חರיסטה ייחודית אחת (שהינה חלק מההיסטוריה המשותפת)
3 ובנויות מחדש.

4
5 18. לאור האמור, הנוי קובעת כי למפקחת על רישום המקרא ענן הסמכות לדון בתביעה
6 המערירים כפי שהונחה החרונית. משכך, הנוי נדרשת לבחון קביעותיה האחרות של כב'
7 המפקחת לגופם של דברים. במאמר מוסגר וטרם אתייחס לקביעותיה אלו, הנוי מוצאת לפיזן
8 כי לדידי, משקעה כב' המפקחת כי אינה ברת סמכות לדון בתביעה, לא היה מקום כי תוסיף
9 ותדון בתביעה וברכיביה.

10
11 לגופם של דברים, הנוי סבורה כי במקרה נשוא העරור, שומה היה על המפקחת שלא לקיים
12 דיון בעוות הנוטפה וזאת, מהוועם שהמשיבה לא התייצהה לדין, לא הנישה כתוב הגנה
13 מטעמה ומשכך, זכאים היו המערירים לקבל פסק דין בהעדר הגנה ועל יסוד התביעה.
14 לעניין זה, תקנה 97 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984 (להלן: "התקנות") קובעת:
15 "(א) נתבע שלא הגש כתוב הגנה תוך המועד שנקבע לכך, יינתן בית המשפט או הרשות פסק דין
16 שלא בפניו על יסוד כתוב התביעה בלבד; ההחלטה התייענה שלא על סכום כסף קבוע, יהיה בית
17 המשפט רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשם, לדרש מן התובע חוכחה מלאה או חלקת של
18 התביעה או מחלוקת לפני שיפוטו פסק דין; ההחלטה התייענה לפני החלטה והיה החלטה סבורה כי
19 אין לינת פסק דין ללא שמעית עדות – מעביר את התביעה לבית המשפט".
20

21 בהתבסס על האמור חרי שמשל האנישה המשיבה כתוב הגנה מטעמה ומשלא התייצהה לדין
22 לאחר שכותב התביעה חומצא לניצגה כדי, זכאים היו המערירים לקבל פסק דין נגדה
23 בהעדר הגנה.

24
25 19. מבלי לגורען מן האמור, הנוי מוצאת לפיזן כי גם לגופם של דברים, אין בידי לקבל את קביעותה
26 הגורפת של כב' המפקחת ובהתאם לה הרכנית נשוא הדיון מפירה את כלל השווון הואיולואה
27 כוללת הריסטה ייחודית המשיבה בלבד ואין בה בכדי לחושף ליחידות המשיבה תוספות חזותות
28 לתוספות המוספות לדירות בית המשפט.
29 בהקשר זה, אפתח ואציג כי שוויון הינו נקייה דין שווה כלפי שווים ומהגדולה זו גבע כי לא
30 ניתן לשמש בטענה הנסבה על שוויון מקומות בו מדובר בשווים ושאים שווים. בהתאם
לכלל- במקורה לפני מזובר ביחידה המחוודה מחסן קטן בקומת הקרקע אל מול דירות -
31 הכלולות חדרים, חדרי שירותים, מטבח, תשתיות וווצא באלו. סבורתני כי קביעה ולפיה יש

**בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים
אזרחיים**

עש"א 18-10-48996 כלב ואחר' ני בן אורן 31973 חברה לעבודות ציבוריות ובניין בעמ'

להקנות לכל יחידה- באשר היא - את אותה תוספת בדיזק, לא זו בלבד שאינה עולה בקנה אחד עם עיקרונו השווינון אלא שהיא נגדת אותו. זאת ועוד, בפני המפקחת הוצאה של אדריכלית הפרויקט לפיה קיימים כשלים הנדסיים בגיןם לא ניתן לאשר את הותרת היחידה ואין מנוס מהעתקתה למקום אחר, תוך השבחתה, לשטח גדור יותר. בנסיבות אלו, חמי סבורות כי יש לקיים את השווינון במובנו המקורי כך שניתן יהיה להרשות את היחידה ולבנותה מחדש כך שבבסיסו ייצעו עבודות החיזוק תקבל המשيبة מתחן חדש בשטח גדור יותר ממה שהיה לה לפני ביצוען.

סוף דבר:

10. לאור כל המקובל לעיל, הנני קובעת כי פסק דעתה של המפקחת מיום 18.9.18 בטל.
11. הנני עתרת לسعد המבוקש על ידי המערערים כפי שפורסם בסעיפים א' ו-ב' בפתח כתוב
12. תביעתם. בתוך 7 ימים יגישו המערערים פסיקתא לחתימתם.
13. אין צו להוציאות.
14. הנני מורה על השבת העירבון אשר הופקד על ידי המערערים באמצעות בא כוחם.

ניתן היום, אי טבת תשע"ט, 09 דצמבר 2018, בהעדך הצדדים.

לימור גיבי, שופטת